

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1867-10-08)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 594. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-idm140619127198272.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg har idag havt mit første Møde med Bucher. Imidlertid var dette Møde eller vor Samtale ikkun af reent orienterende Beskaffenhed, og det Eneste som jeg kan sige at der derved er vundet for Forhandlingen, er at vi ere paa det Rene med, at jeg ikke har at udtale mig eller gjøre Tilbud med Hensyn til Garantier, et Punkt som vel er klart nok ifølge Sagens hidtilværende Gang, men som dog havde givet mig endeel at tænke paa. Men hvad selve den nuværende Forhandling eller Forhandlingsmodus angaaer, saa troer jeg, at den vil stille sig anderledes end vi havde tænkt os. Bucher havde rigtigen opfattet, at vor Tanke var, at først skulde det gjøres klart, i hvilket Omfang man her fordrede Garantier, af hvad Beskaffenhed disse skulde være, og i hvilken Form de skulde gives: med andre Ord, Forhandlingerne skulde først dreie sig om de almindelige Principer og saaledes afgive en Basis, hvorpaa der da senere, som Forhandlingens 2det Stadium, skulde gaaes over til at anvende Principerne i Detail og in concreto. Men han formeente, at det ikke vel var muligt at fastsætte Principer uden med det s. 595 Samme at komme ind paa Detail, og at det omvendt, naar man, efterat have fastsat Principer, kom ind paa Detailler, ved at see Tilfældene in concreto, ofte vilde vise sig, at man dog ikke havde været udtømmende ved Fastsættelsen af Principerne. Derfor ansaae han det hensigtsmæssigere at gaae en anden Vei, som skulde bestaae i, at vi begyndte med at undersøge hvilke Friheder, hvilken Betyggelse den danske Forfatning vilde give Nordslesvigere, naar de kom ind under denne. Han sagde ikke ligefrem, men han lod forstaae, at Resultatet paa en saadan Undersøgelse muligen kunde blive, at der ingen Garantier behøvedes. Ialfald kunde han ikke sige, hvilke Garantier der vilde blive nødvendige, førend han havde kunnet danne sig en Mening i hiin Henseende. Jeg maa i og for sig finde dette Raisonnement rigtigt, og da vi jo derhos ikke behøve at paaskynde Sagen, ligesom det ogsaa er vort System ikke at gjøre Vanskeligheder i formelle Spørgsmaal, gjorde jeg ingen Indvending. Vi toge altsaa den danske Forfatning for os, og jeg gav ham da efter bedste Evne Svar paa forskellige Spørgsmaal som han gjorde mig angaaende Underviisningsforholdene, den criminelle Retspleie /: den Strafprocess :/ og Communalforholdene efter Kongerigets Lovgivning. Alt dette var aldeles foreløbigt, saamegetmere som Bucher paa Grund af Grev Bismarcks Fraværelse endnu ikke er i Besiddelse af fuldstændige Instructioner; men jeg har dog seet, at det Første, der nu vil blive at tage fat paa, er Spørgsmaalet om hvilken Stilling, de tyske Nordslesvigere ville faae efter den danske Forfatning. Det er muligt, at vi ville kunne klare dette Spørgsmaal uden anden Hjælp end Bøger, det vil sige fuldstændige Lovsamlinger og Samlinger af Love om enkelte Materier, men hertil rækker et Reisebibliothek som mit langtfra; og desuden vilde det være en stor Lettelse, om ikke en Nødvendighed, at have en med disse Forhold fuldkommen bekjendt Person ved Haanden. Jeg mener ikke hermed en juridisk statsretlig Autoritet; dette vilde strax give Sagen s. 596 Charakteren af et stort Apparat, og det nyttede heller ikke; thi en Autoritet i videnskabelig Henseende var dog ikke nok, da jo Alt hvad der sagdes dog maatte bevises Sort paa Hvidt med Paaviisning af Lovsteder; derimod vilde efter min Mening en nylig fra Universitetet færdig ung Mand, der vidste hvor han skulde finde alle Lovbestemmelser, være fuldkommen tilstrækkelig, og jeg har derfor tænkt paa, om ikke en saadan kunde blive sendt herover. Jeg har i denne Henseende navnlig tænkt paa Baron E. Guldenchrone, der er ansat i Finantsministeriet og manuducerer til statsretlig Examen. ¹⁾ Jeg veed, at han er et flinkt Menneske og han vilde just, da han har holdt sine positive Kundskaber vedlige ved Manuduction, være et fortrinligt levende Lexicon. Men det er jo muligt, at han, da han manuducerer, ikke gjerne forlader Kjøbenhavn, og det kunde maaskee ogsaa, for ikke at give Sagen et for stort Udseende, passe bedre at sende en yngre Embedsmand i Ministeriet, og da skal jeg henstille om ikke muligen Krag, der nylig har taget Examen og siges mig at være flink, kunde egne sig dertil. ²⁾ Det som det kommer an paa, vil være at have de positive Bestemmelser ved Haanden, altsaa Lovsamlinger, og dernæst at kunne i disse Samlinger finde de gjældende Bestemmelser; og hertil behøves intet stort og omfattende videnskabeligt Studium; thi Alt hvad der kommer frem fra vor Side vil jo først blive prøvet af de Andre, inden det kommer til at staae til Troende.